

[Knuud Damgaard.]

mulans i givet fald — og med understregning af givet fald — kan udligne dette forhold. I den overvejelse må man også tage hensyn til, at beslutningen om at lade den gamle boligmasse indgå med 8 pct. til finansiering af nybyggeriet skete på baggrund af en vurdering, som sagde, at lejerne ville få rigelig dækning for denne stigning gennem den almindelige indkomstudvikling. Forleden gentog imidlertid statsministeren, at der vil være meget snævre rammer for indkomstudviklingen. Skal vi derfor til at ændre ved finansieringsgrundlaget, må vi nok se i øjnene, at det kan blive noget besværligt og i hvert fald i strid med denne vurdering at påligne lejersiden en større andel end den allerede fastlagte.

Landsbyggefonden kommer på det berammede finansieringsgrundlag ud for en meget alvorlig belastning af sin økonomi, så alvorlig, at det på afgørende vis vil påvirke selskabernes muligheder for at foretage ønskelige investeringer i vedligeholdelse, forbedringer og en udbygget isolering. Jeg skal i den forbindelse tillade mig at spørge ministeren, om der i de overvejelser, der gøres om en bedre beskæftigelse, indgår tanker om at sætte midler af netop til forbedringer og bedre isolering, penge, som også i en sådan situation vil komme Landsbyggefonden til gode.

Jeg skal ikke gå ind på tekniske enkeltheder, men blot udtrykke min tilfredshed med, at der nu fastslås en forpligtelse for hovedstadsrådet til at være med til at finansiere det almennyttige byggeri i hovedstadsområdet. Den afgørelse har stor betydning for de udviklingskommuner i området, som har den overvejende del af byrden ved boligbyggeriet.

Mange er af den opfattelse, at det er forkert at stimulere byggeriet, når der står så mange parcelhuse og lejligheder tomme. Det er klart, at det er et problem, men det er en kortsigtet betragtning, hvis man lader det forhold stoppe nybyggeriet. Hver eneste søndag strømmer masser af mennesker ud for at se på de huse, der er averteret til salg. Lad så være, at der i den branche er flere osere, end der er i andre brancher. Det afgørende er, at årsagen til det manglende salg skal søges i de for høje priser på de årganges byggeri, som er i udbud, samt i, at køberne

er ængstelige ved at binde sig til øgede boligudgifter på grund af den beskæftigelsesmæssige situation.

Det samme gælder for så vidt vanskeligheden ved udlejningen i etagebyggeriet. Det er særlig Brøndby Strand, der volder problemer, og her gælder, at der ud over det pris-mæssige besvær fortsat er usikkerhed om den rekreative udvikling, som Køgebugtloven forudsætter, men som det hidtil er lykkedes for staten at snige sig uden om at give de nødvendige bevillinger til. Det vil vi dog få lejlighed til at snakke om forhåbentlig inden længe, når vi skal behandle forslaget om Køgebugtlovens ophævelse.

De tomme lejligheders problem er altså både prisbettinget og udtryk for usikkerhed omkring beskæftigelsen, og desuden skal man nok i fremtiden til at se på etagebyggeriets praktiske former. Et første og vigtigt skridt er dog selvsagt at få flere i arbejde, som får lyst og råd til at bo nyt og bedre, eller for de unges vedkommende råd til at stifte hjem.

Hr. Gert Petersen udtalte sig forleden meget stærkt imod boligforliget og fandt, at socialdemokratiet skulle vikle sig ud af det. Det er klart, at vi socialdemokrater i denne situation med stor interesse lytter til det, man siger fra socialistisk folkepartis side. SF var jo det parti til venstre for socialdemokratiet, som har foretaget en realistisk vurdering af regeringens muligheder ved at understrege, at man accepterer, at det er nødvendigt at samarbejde med partier til højre i salen. Det er derfor vanskeligt for mig at få øje på realismen i hr. Gert Petersens standpunkt til boligaftalen. Det er da i hvert fald nødvendigt at gøre op, hvilke alternative muligheder der foreligger, og se på, om de bedre tjener de interesser, som vi har fælles med SF på nogle boligområder.

Naturligvis har vi ikke fået alt det, vi gerne ville have, det er simpelt hen umuligt med en flerpartiaftale, men jeg kan dog ikke tilbageholde tilfredsheden med, at en repræsentant for boligselskaberne blankt erkendte, at det nye finansieringsgrundlag vil medføre en nedgang i prisen på en almindelig lejlighed i nybyggeriet med 250-300 kr. om måneden. Det er noget, man skal have med i vurderingen sammen med de andre fordele, bl. a. de fordele, der knytter sig til større stabilitet i byggesektoren.